स्वाहुतिरस्तु। अयमिन्द्रः अन्ये च सर्व्वे देवाः आज्यं पिबन्तु। हे मानुषहोतस्तदर्थं याज्यां पठ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः॥ ७॥

अथाष्टमोऽनुवाकः।

सप्तमे प्रयाजानां मैत्रावरुणप्रैषा एकादशाभिहताः। अष्टमे तेषामेव प्रयाजानामेकादशपुरोरुचोऽभिधीयन्ते। तत्र प्रथमामृचमाह। "समिद्ध इन्द्र उषसामनीके। पुरोरुचा पूर्व्वकृद्वावृधानः। त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जघान वृत्रं वि दुरोऽववार" इति। समिन्नामको योऽयं प्रथमप्रयाजदेवोऽग्निः स एवायमिन्द्रस्वरूपः स च उषसां प्रातःकालानामनीके मुखे वर्त्तते। किं कुर्व्वन्, पुरः पूर्व्वस्यां दिशि रोचत इति पुरोरुक् आहवनीयः तेन पूर्व्वकृत् पूर्व्वाणि कर्म्माण्यग्निहोत्रादीनि कुर्व्वन्, वावृधानः अतिशयेन वर्द्धमानः। स च त्रिसङ्ख्याकैः त्रिंसत्सङ्ख्याकैश्च हविर्भागभिर्देवैः सहितो वज्रबाहुः सन् वृत्रं वैरिणं जघान हतवान्। दुरः स्वर्गस्य द्वाराणि विववार विवृत्तानि चकार॥

द्वितीयामाह। "नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात् प्रति यज्ञस्य धाम। गोभिर्वपावान् मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यजति प्रचेताः" इति। तनूनपात्सञ्ज्ञको द्वितीयप्रयाजदेवः स च नराशंसः ऋत्विग्भिर्नरैरासमन्ताच्छंसनीयः युद्धेषु शूरः सन् प्रति मिमानः वैरिणां बलमियत्तया